

1,812,000 τετραγωνικά μίλια ἐν Εὐρώπῃ, Ἀσία καὶ Ἀφρικῇ, ἔχουσα πληθυσμὸν περὶ τὰ 30,000,000 ὧν περὶ τὰ 13,000,000 εἰσὶ Τούρκοι. Καλύπτει δὲ τὸν χῶρον ἐκ τῆς Ἀδριατικῆς μέχρι τοῦ Περσικοῦ κόλπου καὶ τὰ παράλια αὐτῆς βρέχονται ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς Μεσογείου, τοῦ Αἰγίου, τοῦ Μαρμαρᾶ, τῆς Μυρίας καὶ τῆς Βρυθρᾶς θαλάσσης. Ἐν μὲν τῇ Εὐρώπῃ οἱ Μουσουλμάνοι ἀριθμοῦν περὶ τὸ ἐν τέταρτον τῶν κατοίκων, ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ περὶ τὰ τρία τέταρτα τοῦ πληθυσμοῦ.

Τὰ Ῥωσικὰ στρατεύματα παρὰ τὸν Δούναβιν διοικοῦνται ὑπὸ τοῦ μεγάλου δουκὸς Νικολάου ἀδελφοῦ τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὁ δὲ ἔτερος ἀδελφὸς μέγας δούξ Μιχαὴλ διοικεῖ τὰ ἐν Ἀσίᾳ στρατεύματα.

Ὁ Νικόλαος γεννηθεὶς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1831 διάγει τὸ 46 τῆς ἡλικίας του ἔτος. Ἐνυμφεύθη τὸ 1856 τὴν ποιγκίπσσαν Ἀλεξάνδραν, ἥ Ὀλδαμ-βούργου μεθ' ἧς ἀπέκτησε δύο υἱοὺς, τὸν Νικόλαον καὶ τὸν Πέτρον ὧν ὁ μὲν πρῶτος διάγει τὸ 20 ὁ δὲ δεύτερος τὸ 13 ἔτος τῆς ἡλικίας των.

Ὁ μέγας δούξ Νικόλαος κατέχει πολλοὺς ἐπισήμους τίτλους ἡδὴ δὲ διατελεῖ ὡς διοικητὴς τῶν παρὰ τὸν Δούναβιν στρατῶν, ἔχων τὸν στρατηγὸν Niepoligiski ἀρχηγὸν τοῦ ἐπιτελείου αὐτοῦ. Τὸ ἀρχηγεῖον αὐτοῦ εἶναι ἐν Πλοστίφ ἀπέχοντι δύο ὥρας διὰ σιδηροδρόμου πρὸς Βορράν τοῦ Βουκουρεστίου.

Ἀπειρος ἐστὶν ἡ Ῥωσικὴ αὐτοκρατορία, ὁ εἰς δὲ ἐπ' αὐτῆς κυβερνῶν ἔχει ἀνήκεστον εὐθύνην. Ὁ Τζάρος Ἀλέξανδρος, εἶναι ὁ πρεσβύτερος τοῦ Νικολάου υἱός, ἐγεννήθη δὲ τῇ 29 Ἀπριλίου 1818. Εἶναι πεπαλαιωμένος καὶ νοήμων ἀνὴρ, κατὰ δὲ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς ἐθρυλλήθη ὥτι δὲν εἶχε διάθεσιν νὰ καταλίπῃ τὰς προσηλφεῖς αὐτῷ ἡ-

συχούς ἐργασίας, καὶ ὅτι ᾔθελε διαβιβάσει τὰ δικαιώματα αὐτοῦ τῷ ἀδελφῷ του. Ἀλλ' ἀνῆλθεν ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτὸς τῇ 2 Μαρτίου 1835. Ἐδειξεν ἐαυτὸν φιλάνθρωπον δεσπότην, καὶ ὑπῆρξεν ὁ πρωτοεργὸς πολλῶν μεταρρυθμίσεων, ὧν οὐχ ἡ ἐλαχίστη ἐστὶν ἡ κατάργησις τῆς δουλείας. Ἡ κυβέρνησις αὐτοῦ εἶναι ἀπόλυτος αὐτοκρατορία, ἥτοι ἡ προσωπικὴ αὐτοῦ θέλησις εἶναι νόμος, καὶ οὗτος εἶναι ὁ ἀνεύθυνος ἀρχηγὸς τῆς ἐκκλησίας καὶ τῆς πολιτείας. Καὶ ὅμως ἡ διοίκησις διευθύνεται ὑπὸ τεσσάρων μεγάλων συμβουλίων. 1 Τοῦ συμβουλίου τῆς αὐτοκρατορίας. 2 Τῆς διαπούσης Γερουσίας. 3 Τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ 4 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Πάντα ταῦτα εἰ-

σιν ἀπλῶς οἱ σύμβουλοι καὶ οἱ ὑπηρέται τῆς αὐτοῦ μεγαλειότητος εἰσὶν ὑπεύθυνοι αὐτῷ, οὐχὶ δ' οὗτος ἐκείνοις. Πάντα τὰ κτήματα τοῦ στέμματος, μετὰ τῶν μεταλλείων τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐτέρων, ἀνήκουσι τῷ Τζάρῳ καὶ ἐκ τῶν πηγῶν τούτων τὸ ἐτήσιον εἰσόδημα τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ἀνέρχεται εἰς 2,450,000 λίρας στερλίνας.

Ὁ πληθυσμὸς τῆς αὐτοκρατορίας ἀνέρχεται εἰς 82,000,000. Πλὴν τῶν Σλάβων ὧν ὁ ἰριθμὸς ὑπολογίζεται εἰς ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα ἑκατομμύρια, τὸ σύνολον τοῦτο ἀπαρτίζεται ἐκ Φίνων, Ταρτάρων, Κου-

καζίων, Ἰουδαίων καὶ πολλῶν ἄλλων. Ἡ θρησκεία τοῦ κράτους εἶναι ἡ Ῥωσσοανατολικὴ ἐκκλησία, ἀλλ' ὑπάρχουσι 10,000,000 διαφωνούντων.

Τὰ ἐτήσια ἔσοδα τῆς χώρας ἐκ ποικίλων πηγῶν, ἀνέρχονται εἰς 71,914,926 λίρ. στέρ., τὰ δὲ ἐτήσια ἔξοδα εἰς 73,933,519 λίρ. στέρ. τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν, ὥστε τὸ ἐθνικὸν χρέος, πρὸ πολλοῦ μέγα, προβάλλει ἀνζάνον διὰ μέσου ἐλλείμματος ὑπὲρ τὰ 2,000,000 λίρ. κατ' ἔτος.

Ἡ ὀνοματικὴ δύναμις τοῦ Ῥωσσοικῶς στρατοῦ εἶναι περὶ τὰ 1,300,000 ἐν πολέμῳ, καὶ 765,000 ἐν εἰ-

Ὁ Μέγας Δούξ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ἀρχιστράτηγος τοῦ παρὰ τὸν Δούναβιν Ῥωσσοικῶς στρατοῦ.

ρήνη. Εἰς τοὺς τελευταίους προσθετέοι καὶ 190,000 κοζάκοι ἐν τῇ στρατιωτικῇ ὑπηρεσίᾳ.

Τὸ ναυτικὸν συνίσταται ἐκ τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς, τοῦ τῆς Μαύρης θαλάσσης, καὶ τῶν στολίσκων τῆς Ἀραβίας καὶ Κασπίας θαλάσσης, καὶ ἐν Σιβηρίᾳ, περιλαμβανόντων ἐν συνόλῳ 75 ἀτμόπλοια, φέροντα 1530 τηλεβόλα, ἐξ ὧν 23 εἰσι θωρηκτά, καὶ 12 ἱστιοφόρα πρὸς μετακινήσιν στρατοῦ.

Ἡ Ῥωσσία εἶναι ἐξόχως γεωργικὴ χώρα καίτοι δὲ μόνον σχετικῶς μικρὰ μερὶς αὐτῆς καλλιεργεῖται, ἐξάγει μέγα ποσὸν σίτου. Ἀπείρον στρώμα ἀνθρώκων κατὰ τὸ φαινόμενον ἀνεξάντλητον, ἀνεκαλύφθη παρὰ τῷ Καρτὸφ, ἐν τῇ λεκάνῃ τοῦ Δόντες, νῦν δὲ ἐκμεταλεύουσι τοῦτο. Πλὴν τῶν μεταλλουργικῶν καὶ μηχανικῶν ἐργοστασίων, ἡ Ῥωσσία ἔχει πολλὰ ἐκτεταμένα ὑφαντήρια, βυρσοδεψεῖα καὶ μηλώτοποιεῖα. Τὸ λίνον κατὰ μέγα μέρος κατεργάζεται διὰ τῆς χειρὸς. Ἐπίσης παράγει βαμβακερά καὶ μάλλινα ὑφάσματα. Κλωστήρια μεταξὺς ὑπάρχουσι ἐν Μόσχᾳ, ἥτις φημίζεται διὰ τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐπὶ μεταξίνου ὑφάσματος κεντήματα. Τὰ μεταλλεῖα ἐπίσης παράγουσι μεγάλην ἀξίαν χρυσοῦ, ἀργύρου, πλατίνης, χαλκοῦ, σιδήρου, ὀρυκτοῦ ἁλατος μαρμάρου καὶ ὡματος πρὸς κατασκευὴν σκευῶν. Ἡ χώρα εἶναι καλῶς ἐφοδιασμένη δι' ὀδῶν, διορύγων, σιδηροδρόμων, καὶ τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας.

ΦΡΙΤΙΟΦ

ΣΚΑΝΑΙΝΑΥΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΙΣ.

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 11).

Χωρὶς νὰ ἀπαντήσῃ ὁ Φριτιόφ ἤπλωσε τὸν μανδύαν του ὑπὸ τὴν σκιὰν μεγίστων δένδρων. Ὁ γέρον βασιλεὺς στηρίζει ἀφελῶς τὴν λευκὴν κεφαλὴν του ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ νεαροῦ συνοδοῦ του καὶ κοιμᾶται οὕτω ἄφροντις ὡς ἂν ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς ἀσπίδος του μετὰ νικηφόρον μάχην.

Μόλις ἐκλείσει τοὺς ὀφθαλμούς του ἰδοὺ πτηνὸν μέλαν ἀρχίζει ἀπὸ τίνος κλάδου νὰ κελადῇ: «Σπεῦσον Φριτιόφ, φόνευσον τὸν ἡγεμόνα τοῦτον καὶ δι' ἐνὸς μόνου κτυπήματος καταπαύει ἡ ἔρις. Λάβε τὴν σύζυγόν σου· ἀνείκει σοι διότι πρῶτος τὴν ἡγάπησας· ἐνταῦθα οὐδὲν ἀνθρώπινον βλέμμα θέλει σὲ ἰδεῖ ὁ δὲ τάφος δὲν διακρίνεται.»

Πλὴν, δὲν εἶχε πελαίωσει τὸ κελάδημά του ὅτε ἄλλο πτηνὸν λευκὸν ὡς ἡ χιών κελადεῖ ἐκ τοῦ ὕψους ἐπίσης τῶν δένδρων: «Ἐὰν βλέμμα ἀνθρώπινον δὲν σὲ ἀνακαλύψῃ ὁ Ὀδὶν ὅμως σὲ βλέπει. Μιὰρὲ τολμᾷς νὰ φονεύσεις γέροντα ἀπροστάτευτον ἐν τῷ ὕπνῳ σου; Ἀγνοᾷ τί ἂν ἀπολαύσῃς ἀλλὰ τὴν δόξαν τοῦ ἥρωος, ποτέ.»

Οὕτως ἐκελάδουν τὰ δύο πτηνὰ καὶ ὁ Φριτιόφ ἀπέσπασε ζωνρῶς τὸ ξιφὸς του, ὅπως τὸ ἐξικοντίσῃ

πλήρης παραφορᾶς, εἰς τὰ σκοτεινὰ τοῦ δάσους βάρη. Τὸ μέλαν πτηνὸν φεύγει ἐπιφύκῳ τὸ ἔδαφος ἐν ᾧ τὸ λευκὸν ὕψουτο ἐπὶ ἐλαφρῶν πτερύγων πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀφίνων ὀπισθὲν τοῦ ἥχον γλυκὺν καὶ ἐξὺν ὡς τὸν ἥχον τῆς κινύρας. Τότε δὲ καὶ ὁ γέρον βασιλεὺς ἀνοίγει τοὺς ὀφθαλμούς:

«—Οἷαν γλυκεῖαν στιγμὴν διήλθον, εἶπε, καὶ πόσον ἡδὺ νὰ ἀναπαύηται τις ὑπὸ τὴν σκιὰν τῶν δασῶν καὶ τὴν φροῦρησιν ξίφους ἀψύχου! Πλὴν, ὦ ξέने; ποῦ εἶναι ἡ διάσημος ἐκείνη λεπίς ἣν ἀποκαλοῦσιν ἀδελφὴν. τῆς ἀστραπῆς; Τίς ἐχώρισε ὑμᾶς οἵτινες ἔπρεπεν νὰ ἦσθε ἡνωμένοι αἰωνίως;»

«—Μὴ φρόντιζε περὶ τούτου ποσῶς, ἀποκρίνεται σοβαρῶς ὁ Φριτιόφ· ἡ Νορβηγία θέλει μοι παράσχει ὅσα; ἂν θέλω λεπίδας ξίφους. Πλὴν τὸ δῆλόν τοῦ ξίφους οὐδέποτε ὁμιλεῖ περὶ εἰρήνης καὶ ἐν τῷ ἡκονισμένῳ χαλκῷ κατοικεῖ τὸ φοβερόν τοῦ Νιφελχέιμ.* πνεῦμα. Ὁ φοβερός οὗτος δαίμων οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ἀδιαφθέρου ἀνθρώπου τὸν ὕπνον σέβεται· καὶ αἱ λευκαὶ τρίχες τὸν διεγείρουσιν εἰς κακοποιεῖν.»

«—Νεανία, εἶπεν ὁ Ῥιγκ, μὴ νόμιζε ὅτι ἐκοιμήθην, οὐχί· ἀπλῶς προσεποιήθην τοῦτο ὅπως σὲ δοκιμάσω. Ὁ φρόνιμος δὲν ἐμπιστεύεται εἰς τὸ ξίφος του πρὶν ἢ πεισθῇ περὶ τῆς ἀξίας οὐδὲ εἰς τὸν φίλον του πρὶν ἢ δοκιμάσῃ αὐτόν. Εἶσαι ὁ Φριτιόφ! Σὲ ἀνεγνώρισα ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς, καθ' ἣν ἐπάτησας τὴν θύραν μου. Ὁ Ῥιγκ ἀνεγνώρισεν εὐθὺς τὸν πανοῦργον συμπότην του. Καὶ διατὶ ἄλλο εἰσέδυσας εἰς τὸν οἶκόν μου μετεμφισμένος ἢ διὰ νὰ ἀρπάξῃς τὴν σύζυγον τοῦ γέροντος; Ὁ τίμιος οὐδέποτε κρύπτει τὸ ὄνομά του, ὅταν ἔρχεται νὰ παρακαθίσῃ εἰς τράπεζαν φίλου· παρουσιάζεται ἀσκεπής ἢ ἀσπίς του διαλάμπει ὡς ἡ ἡμέρα. Ἦκουσα νὰ ὁμιλῶσι περὶ τίνος Φριτιόφ ὅστις εἶναι τρόμος ἀνδρῶν τε καὶ θεῶν ὅστις θραύει τὰς ἀσπίδας καὶ καίει τοὺς ναοὺς. Ἔσκεπτόμην ὅτι θὰ εἰσῆρχετό ποτε κατὰ τοῦ κράτους μου, ἐπὶ κεφαλῇς τῶν στρατῶν του. Καὶ ὅμως τὸν εἶδον εἰσερχόμενον κατακεκαλυμμένον ἀπὸ ῥάκη καὶ φέροντα τὴν βακτηρίαν τοῦ ψεύδους ἀνὰ χειρας. . . . Διατὶ ταπεινοῖς τοὺς ὀφθαλμούς; Ἦμην ἄλλοτε νέος ὡς σὺ καὶ γινώσκω ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι πάλιν ἀδιάληπτος καὶ ἀκρατὴς πρὸ πάντων ἐν τῇ νεότητι· πλὴν γνωρίζω πρὸς τούτοις ὅτι γίνεται τις καὶ ἐαυτοῦ νικητὴς πολλάκις. Δι' αὐτὸ τοῦτο ἠθέλησα νὰ σὲ δοκιμάσω, σὲ ὥκτειρα· λήσμονά τὰ πάντα, καὶ σὲ συγχωρῶ. Βλέπεις εἶμαι γέρον καὶ μετ' οὐ πολὺ θέλεις μὲ καταβιβάσει ὑπὸ τὸν ἐπιτάφιον λόφον. Τότε λάβε τὸ βασίλειόν μου καὶ μετ' αὐτοῦ, νεανία μου, καὶ τὴν νεάνίδα ἥτις προώριστό σοι. Ἀναμένων τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἔσω καὶ τότε ὡς υἱός μου, πιστὸς ὡς μέχρι τοῦδε· εἶθε δὲ οὐδεμίαν ὑστεροβουλίαν νὰ μᾶς χωρίσῃ.»

* Κατοικία τῶν κεραυνῶν.